

гыне, отговори св. Методій, Богъ мя е опредѣлилъ да додѣ тукъ, и съ негова воля, не само быхъ ся трудилъ да угоди на тѣхъ свѣщеннхъ длѣжность, нъ още и да жертвувамъ и самыя си животъ за да можемъ да достигнемъ святѣ-тѣ нешиѣ цѣль »

Борисъ насытенъ да глѣда вѣтхы-ты изображенія повѣлява да му доведѣтъ искусенъ живописецъ, кой-то да му начъртае другы по-новы и по страшны звѣрскы образы. Ето благопріятно врѣмя, ето угоденъ часъ за намѣреніе-то на нашия просвѣтитель, кого-то призова царь-тъ и му заповѣдува да почне дѣло-то, врѣхъ кое-то трѣбаше да излѣ сичко-то си искусство. Той като му ся поклони, съ смиреннѣ душѣ, казъ му : готовъ съмъ на повѣненіе-то ви, царю честитый, и щѣ ся потруди съ Божіѣ воли да во възблагодарѣ на вашиѣ-тѣ высокѣ заповѣдъ.

Тогъ ва, тоя искусный живописецъ, вмѣсто страшный ловъ, описва страшно сѣдовище на второ пришествіе, на кое-то живо-то и впечатливо изображение, стрѣсва и най-неустрашимо-то око

Българскый господарь сѣдруженъ отъ свои-ты тѣлюхранители, враща ся утруденъ въ горскыя си палатъ съ разны дывы животны, кои самъ съсъ своя лѣкъ бѣше устрѣлилъ. Св. Методій, кой-то бѣше веке свършилъ работѣ-тѣ си, стояше прѣдъ подобіята и огправаше Богу сѣрдечны молитвы за да умягчи строго-то поганско сѣрдце Борисово, и да го огрѣе съ прѣсвѣтлѣ-тѣ Хрістовѣ слава. Когъ-то царь-тъ слѣзе отъ коня си и, съ голѣмо любопытство, отива право въ залѣ-тѣ, дѣто трѣбаше да види новы-ты изображенія, на кои-то чтомъ си хвърга поглѣда, неволна една рѣдостъ размѣсена съ страхъ показва.